

ustanoven řídícím učitelem), 600 K. Osnovou zákona o platech učitelstva v Čechách z r. 1913 (publikovanou výnosem zšr-y z 24. července 1918 č. II A 3622/51614) byla sice sazba příbytečného v § 36 nově upravena a v obcích od 40.000 do 80.000 obyvatel (mezi něž by spadalo i město Č.) a v obcích zařazených do II. třídy přídavku místního stanovená částkou 840 K, ale osnova tato — jak dovodil nss v nář. Boh. A 4062/24 (srov. též Boh. A 4033/24) — nemá povahu závazné právní normy, na čemž nebylo nic změněno ani předpisem čl. III. par. zák. z 23. května 1919 č. 274 Sb., stanovícím, že tam, kde se paritní zákon odvolává na zákony zemské, je míněna osnova zákona o platech učitelských z r. 1913. — V § 9 zák. paritního ve znění § 3 zák. ze 13. července 1922 č. 251 Sb. se praví, že zůstávají nároky ředitelů a správců škol na naturální byt a příbytečné podle zem. zákonů nedotčeny, avšak příslušnou částku zákonitého příbytečného neb odhadní cenu naturálního bytu jest odečísti od požitků peněžitých.

Za tohoto stavu zákonodárství nutno dospěti k závěru, že mluvili-li se v § 15 odst. 2 učitel. zák. o příbytečném podle z e m s k ý c h z á k o n ů a o odečtení příslušné částky z á k o n í t ě h o příbytečného, jest tím míněno příbytečné ve výměře, stanovené v § 28 odst. 2 z. z. o právních svazcích učitelstva, t. j. v obcích, majících přes 10.000 obyvatel, ve výši 600 Kč. Žal. úřad v nař. rozhodnutí vycházel z názoru, že st-li jest od služebních příjmů odčítati příbytečné nikoli ve výši 600 Kč, nýbrž ve výši 840 Kč, názor tento, jak nahoře vyloženo, odporuje zákonu a bylo proto zrušiti nař. rozhodnutí podle § 7 zák. o ss.

Č. 12.108.

Učitelstvo: * Definitivní učitel školy měšťanské, ustanovený zastupujícím ředitelem měšťanské školy na místě s činovným nižším, podrží nárok na činovné vyšší, třebas jeho ustanovení zastupujícím ředitelem stalo se bez časového omezení.

(Nález ze dne 31. října 1935 č. 16.639/35.)

Prejudikatura: Boh. A 8701/30, 11.244/34; srov. Boh. A 11.110/34.

Věc: Robert L. v J. proti ministerstvu školství a národní osvěty o činovné.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Dekretem okr. škol. výboru v Jilemnici ze 17. června 1931 byl st-l, odborný učitel občanské školy v J. a zatímní ředitel měšťanské a obecné školy v R., dnem 30. června 1931 zproštěn zatímního místa ředitele měšťanské a obecné školy v R. a od 1. července 1931 ustanoven zastupujícím ředitelem měšťanské školy chlapecké i dívčí a obecné školy smíšené ve V. k zastupování definitivního ředitele těchto škol Františka M., t. č. okresního školního inspektora při min. škol. Zšr v Praze výno-

sem z 26. července 1931 vyslovila, že st-li kromě dosavadních služebních příjmů přísluší od 1. července 1931 odměna za správu školy (za 9 tříd) ročních 1260 Kč a že nárok na příbytečné st-l jako zastupující ředitel nemá.

Proti tomuto výměru podal st-l námitky, v nichž se dožadoval přiznání činovného podle skupiny míst »C«, ježto jeho trvalým úředním působištěm jako definitivního odborného učitele v J. zůstala i nadále tato obec, kteráž patří do skupiny míst »C«, což jest rozhodným pro výměru činovného. St-l při tom dovolával se ustanovení § 8 zák. č. 104/1926 Sb. ve spojení s §§ 12 a 76 zák. č. 103/1926 Sb. a poukazoval na nál. Boh. A 8701/30.

Zšr výnosem ze 7. září 1931 těmto námitkám nevyhověla, poněvadž st-li jako zástupci definitivního ředitele obecné školy a měšťanských škol v J., Františka M., okr. škol. inspektora v min. škol., přísluší podle poslední věty al. c) odst 1 čl. 29 prov. výn. min. škol. ze 4. listopadu 1927 č. 123.439 činovné podle obce, kde st-l vyučuje, tedy podle skupiny míst D, ježto obec V. jest zařazena do zmíněné skupiny.

Žal. úřad nař. rozhodnutím zamítl odvolání st-le z důvodů napadeného výnosu.

O stížnosti, na toto rozhodnutí podané, uvážil nss: — — —

Podle § 6 učit. zák. č. 104/1926 Sb. skládá se služební plat učitel'ský ze služného, činovného a výchovného, a vyměří se činovné podle § 8 cit. zák. podle skupin A, B, C, D, stanovených pro výměru činovného státních učitelů. Cit. paragraf odkazuje na tomto místě na § 76 plat. zák. č. 103/1926 Sb. a dává tím zřejmě najevo, že, pokud jde o výši činovného, sluší hledati bližší výklad v předpisu tomto. Ježto pak § 76 plat. zák. cituje ve svém ustanovení o výměře činovného § 12 tohoto zák., jest na snadě závěr, že jest použití posléz uvedeného předpisu plat. zák. jako základní normy o činovném i na učitelstvo veřejných škol národních. Podle § 12 plat. zák. vyměří se činovné . . . podle obce, ve které jest trvalé úřední působiště úředníkovu. Jest tedy jedním z kritérií výše činovného také obec, ve které jest trvalé úřední působiště úředníkovu (učitelovo), a má úředník (učitel veřejné školy národní) nárok na činovné určité výše připadající na určitou obec teprve, stane-li se obec ta, resp. škola v ní jeho trvalým úředním působištěm. Důsledně může proto učitel pozbyti činovného určité výše teprve, pozbyl-li svého trvalého ustanovení ve škole v určité obci, a nemění se činovné, je-li učitel toliko dočasně přidělen z obce té na školu jinou, nebo koná-li učitel'ský úřad jen přechodně mimo školu, k níž jest trvale ustanoven a organizačně přináleží.

Z předešlého vysvítá, že se činovné mění zásadně toliko změnou trvalého působiště a že změna ta nenastane, byla-li osoba učitel'ská ze svého trvalého působiště dočasně přikázána na jiné místo, při čemž na věci nic nemění, stalo-li se toto dočasné přidělení již předem s určitým časovým omezením, či bez takového časového omezení.

Shrnuv tyto vývody dospívá proto nss k právnímu názoru, že definitivní učitel veřejné školy národní, ustanovený zastupujícím ředitelem

měšťanské školy na místě s činovným nižším, podrží nárok na činovné vyšší, třeba jeho ustanovení zastupujícím ředitelem stalo se bez časového omezení.

Stanovil-li proto prov. výnos min. škol. ze 4. listopadu 1927 č. 123439-I v čl. 29 odst. 1 al. c) poslední větě, že (za změnu trvalého služebního působiště jest pokládati jmenování okr. škol. inspektorem, nebo přikázání službou k úřadu v jiné obci bez časového omezení a že) substituti, kteří vyučují za okr. škol. inspektory (nebo za učitele přidělené bez časového omezení školním úřadům), obdrží činovné podle obce, kde vyučují, dále v čl. 29 odst. 1 al. b), že za změnu trvalého služebního působiště jest pokládati zatímní ustanovení, přeložení nebo přikázání na školu v jiné obci bez časového omezení, není ustanovení to v souhlasu se zákonem, což platí také o nař. rozhodnutí o tento předpis se opírajícím (srov. Boh. A 8701/30 a 11.244/34).

Č. 12.109.

Honební právo (Čechy): * Trvalým ve smyslu § 3 čes. honeb. zák. je ohrazení, které podle vůle vlastníka, projevivší se ve způsobu provedení, není míněno jen jako opatření přechodné.

(Nález ze dne 31. října 1935 č. 18.572/35.)

V ě c: Honební výbor v P. proti zemskému úřadu v Praze (za zúč. strany Josefa W. a Viléma W. v P. adv. Dr. Karel Šauer z Prahy) o provozování honitby podle § 3 hon. zák.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Výměrem ze 7. září 1932 konstatoval okr. úřad v Podbořanech na základě místního ohledání konaného dne 16. dubna 1932, že Josefu W., rolníku v P., přísluší na základě § 3 hon. zák. právo provozování honitby na těchto parcelách v P.: č. kat. . . ., celkem 2 ha 87 a 91 m², a dále, že totéž právo přísluší Vilému W. na parcelách: č. kat. . . ., celkem 1 ha 62 a.

Nař. rozhodnutím zamítl zem. úřad v Praze odvolání podané honebním výborem v P. z těchto důvodů: »Ve smyslu § 3 cit. zákona jest trvalým takové ohrazení, které vlastník podle své vůle zařídil tak, aby přístup k ohrazeným pozemkům zamezovalo na delší dobu, nikoliv pouze dočasně a nahodile. Trvalým není ohrazení, kde části zdi nebo plotu jsou nahrazeny na př. narovnaným dřívím za účelem spotřeby časem odklízovaným nebo drátěným plotem určeným k přenášení a pod. Za trvalé jest však naproti tomu pokládati ohrazení, naznačující úmysl vlastníkův zameziti přístup k ohrazeným pozemkům na delší dobu, třeba materiál k ohrazení použitý nevydrží delší dobu v takovém stavu, aby nepotřeboval oprav, po případě nahrazení novým materiálem. Rozhodným momentem jest tudíž okolnost, že vlastník zřídil ohrazení takové, jež není ani dočasným ani nahodilým, nýbrž trvalým, třeba by materiál